

‘Polderislam is de islam zoals

Jong, multiculti en vrouwvriendelijk: de drie pijlers van de Poldermoskee in Slotervaart, nu al afgekort tot ‘de Polder’. Een gat in de markt voor de nieuwe lichting jonge, geïntegreerde moslims, voorspelden sommigen. Acht maanden na de opening is de financiële nood hoog, maar de formule lijkt te werken.

MARIANNE LAMERS

Vrijdagmiddag half twee, de Poldermoskee in de Jacques Veltmanstraat druppelt langzaam vol. De mannen zijn verreweg in de meerderheid. Een aantal is al op leeftijd, maar er lopen ook vaders met jonge kinderen aan de hand, pubers, twintigers. Handen worden geschud, begroetingen uitgesproken, schoenen worden uitgedaan, de moskee vult zich met zacht geroezemoes. Het handjevol vrouwen dat binnenkomt, verdwijnt naar de aparte ruimte achterin de moskee.

In de moskee zelf zitten achter een rij witte rieten kamerschermen elf blonde meisjes tegen de muur aangeplakt. Een aantal van hen heeft een sjaal over het hoofd gedrapeerd, de meeste niet. Als de imam begonnen is, sluiten nog snel vier meiden in djellaba zich bij hen aan. Er wordt een laatste greep gedaan in de hippe leren handtassen die ze bij zich dragen, de mobiele telefoon wordt op stil gezet. Het wachten is op het vrijdagmiddaggebed.

De Poldermoskee, die in september vorig jaar zijn deuren opende, moest een moskee worden die midden in de Nederlandse samenleving zou staan, waar ook jonge, geïntegreerde moslims zich thuis zouden voelen en de preken konden verstaan.

Oprichter Mohammed Cheppih (31) benadrukte bij de opening dat het geen moskee zou worden die ‘de scherpe kanten’ van de islam zou uitdragen, maar dat bruggen zouden worden geslagen naar de Nederlandse samenleving. Het uit grijs beton opgetrokken kantoorgebouw moest een plek worden waar iedereen welkom was: links en rechts, orthodox en liberaal, jong en oud, man en vrouw, Turken, Marokkanen en Nederlanders, moslims en niet-moslims.

De niet-moslims zijn vandaag studenten van de Universiteit van Amsterdam die zijn meegekomen met publicist en hoogleraar Paul Scheffer, bij wie ze het vak migratie, integratie en segregatie volgen. De

groep is gescheiden: de jongens zitten vooraan bij de mannen, de vrouwelijke studenten achterin.

De Marokkaanse imam Aissa Zanzan heeft het over nederigheid: “Allah vraagt ons goed te zijn. Sta stil bij de dingen die je zegt en doet.” Studente Daphne Mulder (20) zegt na afloop de boodschap vaker gehoord te hebben: “Precies hetzelfde als in de kerk: wees goed voor je medemens.” Haar klasgenoot Floor Vos (25) blijft het vreemd vinden dat de vrouwen helemaal achterin moeten zitten: “Alsof ze toch nog weg worden gestopt.” Scheffer is vooral geraakt door een opmerking van de imam: “Beoordeel eerst jezelf voordat je wordt beoordeeld, zei hij. Daar ga ik over nadenken.”

De studenten krijgen na de preek uitleg van Zakaria Lyousoufi (25), een van de zes bestuursleden van de Poldermoskee. De samenstelling van het bestuur, legt Lyousoufi uit, staat voor de pijlers van de Poldermoskee: jong, interetnisch, met ruimte voor vrouwen en ingebed in de Nederlandse samenleving. De bestuursleden zijn in de leeftijd van 23 tot 30 jaar, drie van hen zijn vrouwen, één is Nederlands en niet-moslim.

Dat vrouwen in de Poldermoskee achter de mannen moeten zitten, betekent volgens Lyousoufi niet dat zij minder waard zijn, maar gaat uit van de zwakte van de man: “Bij het zien van vrouwen worden zij afgeleid.” Of dat andersom ook niet het geval kan zijn? “Mannen hebben daar biologisch gezien meer last van dan vrouwen. Dat is wetenschappelijk bewezen.”

Het feit dat vrouwen in dezelfde

‘Vooral oudere vrouwen willen hun aparte ruimte houden’



Vrijdagmiddaggebed in de Poldermoskee in Amsterdam-Slotervaart. De vrouwen mogen in dezelfde ruimte zitten, zij het

ruimte mogen zitten als mannen, riep vooral in het begin protest op. Lyousoufi: “Wat krijgen we nou? zag je een aantal mensen denken. Sommigen hebben zich eroverheen gezet, anderen zijn afgehaakt.” Maar ook bij de vrouwen kon het niet overal op sympathie rekenen: “Vooral de oudere vrouwen blijven gebruik maken van de aparte ruimte. Die hebben het hun hele leven zo gedaan, ze willen niet anders.”

Hafida Kamouni (31), een enthousiasteling van het eerste uur, zag ook positieve reacties. Na een van de eerste vrijdagpreken kwam een oudere man naar haar toe: “Zo’n man voor wie je normaal gesproken een beetje bang zou zijn en je ogen neer zou slaan.” Zijn reactie was een andere: “Hij was zo blij! Dat er eindelijk ook een

plek was voor ‘onze dochters’. Zo noemde hij ons: onze dochters. Dat wij beter hier konden zitten dan buiten op straat.”

Abderrahman Bensaid (53) staat daar helemaal achter. Vrouwen die in dezelfde ruimte als de mannen bidden? “Prima. Het wordt in de Koran niet verboden.” Wat de jeugd allemaal voor elkaar heeft gekregen in de Poldermoskee, vindt hij ‘hartstikke goed’. En ach, de kritiek van die paar ouderen, laat ze maar zeuren: “Oude mensen zijn altijd een beetje streng. Die vragen zich ook af wat die Hollandse haren en blauwe ogen hier komen doen.” Bensaid denkt daar anders over: hoe meer Hollandse haren, hoe beter: “De vijandigheid waarmee de islam soms wordt geassocieerd, wordt hier weerlegd.”

Een week later is het twee keer zo druk in de Poldermoskee. In lange

rijen luisteren zeker vierhonderd mannen naar de preek van de Amerikaanse sjeik Khalid Yasin. “Waarom,” roept Yasin kwaad naar zijn toehoorders, “komen jullie wel op voor de Palestijnen en zeggen jullie niets van jullie moslimbroeders in Darfoer die moorden en verkrachten?” Het wordt ongemakkelijk stil. “Fatah en Hamas hebben meer Palestijnse doden op hun naam staan dan de Israëliërs,” schreeuwt Yasin.

Moslims, gaat hij door, zouden hun cultuur niet meer boven hun geloof moeten stellen, maar zouden zich verbonden moeten voelen in het feit dat ze dezelfde religie aanhangen. Moslims moeten zich verantwoordelijker opstellen, vindt Yasin, ook voor de misdaden die moslims elders op de wereld begaan. Een vergelijking van imam Yasin met Malcolm X blijkt niet zomaar uit de lucht te vallen: Yasin is een bege-